

Fragments de PARADIS (Paradís)

traduïts de l'edició de la "Collectjon 'Tel Quel', Aux Editions Du Seuil" (París, 1981).

Text publicat a la revista *Arc Voltaic*, num. 12 (hivern de 1981-1982)

(El primer fragment correspon a la pàgina i a un tros de la 8 de l'esmentat llibre, les quals pàgines són les dues primeres del text de Paradís; el segon fragment, a la 156 i a unes retxes de les pàgines 155 i 157; i el tercer a una part de la 251 i de la 252)

Philippe Sollers

veu flor llum eco de llums cascada escullera caplleuada precipitada al negre cànem escorçat fiat rageu des del comerç s'ha perdut més avall jo premia les seves mans ; closes de son i el corrent corredor corranda s'embussà es deturà tornà a esdevenir starter el riu la ciutat uns salzes seda cerra d 'argent sortida del paper justament lli canyís arròs ploma cotó a la bromera 325 lumen de lumine en 900 reemplaçament de les monedes 1.294 extensió persana després és pel dret fins als nostres deltes el meu antull fantasia ara com ara és d'aturar-ho tot de travessar les ratlles bo i oreig matí foc llacs miralls barrejant el fullam somort d'aigua marea allau hom no sap mai escometre-ho tanmateix he començat començo agafo l'esfera començada encetada en vinc hi reveig hi vaig començament començat encetat tens deixant-me caure damunt ella i retenint els seus punys a les meves mans ella dormia com un soc com un roc desconnectat punxat guillat capbussat al seu somni i jo tot pensant xanadú volta caverna mar sense sol vagina sense tornada i mai no assolida Jardins rierols sinuosos arbres d 'encens amb clarianes quin barranc per descansar-hi enmig de la nit coberta dancing rocks and mazy motion moció ve't ací la font límit genital de l'home los florum cúpula assolellada prop de soterranis de glaç com nodrir-se de rosada làctia és estrany de copsar així l'espasme esbalaïment copsament incopsable hom dina que un múscul s'avisa de deixar filar arrossegada reguera barjaula bruna gasosa esberlada daurada vinga vinga puix que us ben dic que això no vol pas inscriure's ells han cregut un moment isolar-lo sota la forma de butxaques halo blavenc d'atmosfera energia esponja de l'anticàncer ulls gris-blau matèria de matèries impossible doncs d'arribar com una flor i de dir jo hi vaig ésser jo hi era jo hi és jo m'hi vaig ésser jo hi seria jo aniria bé endavant abraham ell mateix narrat tallat escindit descomptat ara bé no es pas per a res alhora que he tingut aquest somni com a collar vares dentades acunçades com un feix de tenalles saltant-me al coll per foradar excavar deslliurar una lluita a mont us ho ben dic per llevar-me-la mandíbula és sangonós pertot arreu això raja pertot arreu és estrafolàriament custodiada la contrada quant als altres els veig cremar-se excitar-se no no no els veig pas els penso no no els penso pas això s'esdevé en mi en contra meu pols lleugera cendrosa lleugera pols impalpable giragonsa de pols i sempre encara i sempre

endregats amb aqueix rictus ells es drenen flames pols polsegueres i flames pols polsegueres cal menjar aquest temps que es menyscava que s'amputa per menyscapse cal vorejar-lo immergir-s'hi o apartar-se'n (...)

(...) i injust desig sobtat d'acabar amb el mig en si mateix justícia desarmada desolada contrariada com l'esgarriament reeixit vingut del mig per tal de venir petits passos al prestatge raig sol pell arruga coll mà vella pell cosida pergamí així s'escrivía antany en nosaltres i sobre nosaltres i nosaltres hom creia el paper setinat fora de nosaltres el paper carbó lliscós entre nosaltres lliurament als altres no pas nosaltres només han existit ells aquests altres fronts braços genolls i tots aquests nostres aquests ulls imatges de déu botons capolls llavis punts negres ronya acne bullida farinetes mucosam de paraules múltiple mòbil inútil de l'u múltiple immòbil ganyotes sorolls d'allò que resisteix a l'udit tot batent ritmant farandola i ara també sóc per a mi un altre mentre que hauria pogut confondre'm amb aquell qui vaig ésser nat a novembre concebut el març engegat a l'hivern em a la primavera cop de ronyonada de ma mare amolladura abandonament colzat paternant confusió propícia infusió rasada adreçant-se a les estrelles nosaltres no seríem pas allà sense dalla no existiríem pas sense atur actiu de l'atma feliç d'haver-me despertat massa feliç d'haver-me aixecat fins i tot si romanc ací pendent del punt per rebentar que és la vora en barrina circell de tota carn insight il·lustrada butllofa en negre tombant desviant m'endoso més i més ara tot veient-me crani per sota el meu crani contraimmensió cap a mi estirant-me manllevant-me a mi mateix ix absorbint-me paracaigudes de cap per avall aspirant-me arrels amunt branques avall recirculació quídam enfonsat mar farnigo-farrago allò que hom pot ésser només per acabar embut i panorama és això llur història descobrir en ells l'insensut i que no n'hi ha no res a saben cortex equimosi de l'espai en si i és això la llur passió que fa sigui escrit a llur llei car si ja és escrit aleshores hom és alliberat de l'escrit hom mor literalment bo i cridant mektub i hom és inscrit a la llei era escrit per tant és la vida i si és la vida no val pas la pena de tocar escrit i aquell qui: escriu desarranja la vida és boig per un acte gratuït és capaç de tot a la vida si tot és escrit aleshores no hi ha res més a fer que fer pujar preu premi sobre agre preu premi no val pas la pena d'escoltar la nit que ha dit les paraules roben volen però els escrits resten quin contrasentit estúpid tot això perquè hom comptava bens vedells vaques porcs lingots dones quina humorada la de comptar les dones deixar de numerar-les és l'oblit ara ací sobre la pàgina sóc fora de la humanitat no me'n recordo de res no conec res ni ningú dec de fen una expressió que m'espantaria si la veiés la meua mà em fa mal m'arrenca els dits fora del braç em recargolo de mal nervis entrecavalcats patiment de tot l'aire ensems com si l'extensió s'aturés en mi com si el volum emplomés (...)

(...) silenci neguit fatiga àdhuc més escenes escenaris no res atmosfera de dol actituds prostrades mal ull mateixes frases repetides agrupades bon dia bona nit com va això rebona nit però en fi qui és aquest que ha arribat qui és aquest que ha pogut amoïnar-s'hi fins en aquest punt en fi responeu en fi digueu alguna cosa en fi al cap i a la fi però no ell calla no confirma res no diu res no aprova res i no desmenteix res d'això fa alguns mesos que hom l'observa a la seva nova posició de com aquell qui diu no ésser res mentre que els altres parlen enraonen s'agiten allà a la pantalla rostres mentint envescant-se gens de desembolic ni de desenvolupament igualment s'ho emporta el vent el gran vent ascendent inconscient i ell allà impassible novament va escrivint i recomençant a escriure allà sota el llum prop de la finestra escrivint llegint escrivint llegint escrivint la veritat és que hom té pressa nens un hom se'n va hom desvarieja hom canvia de país hom agafa el primer avió un taxi us ho contaré tot durant el viatge tot amb tota els ets i uts amagats del treball procés la faigó del qual ha vingut per sota bo i atabalant espentejant l'opusclot per sota de moment per tant ell s'ha lliurat a escriuen és de nit és de dia és de nit i continua escrivint hom veurà bé allò que s'aixeca en allò que ell escriu mentre escriu davant ell un hom se'n va un hom se'n va hom abandona definitivament aquest indret hom hi va no tinc pas necessitat de dir-vos el perquè afanyeu-vos agafeu emporteu-vos el mínimum hom trobarà hom veurà oh no no és pus l'activitat la passivitat ara més aviat l'actuositat com hom diu virtuositat com diu el seu informitat moviment del no-ésser vena l'ésser on sota l'acció d'aquesta fosca embranzida l'ona flux dels éssers és com un niu que després d'haver-se perdut a la sorra retornés vers la seva deu pels porus secrets del sòl veu flor llum eco de llums destrossant defectes de llums heus-les ací una darrera vegada rostre encès pols polsegueres flames pols polsegueres cargolades mur pols polsegueres heu-les ací en rotllana cèl·lula a la mà au au per a la fecunda per a la bunera au au per a la rotonda per a la gent això se'n va això se'n va això es retina a mitja veu ell ha tingut encara la seva crisi aquesta nit convulsió enravenada matí gris no veient res més no sentint res més espasme horror pobre nen travessant l'error dins l'horror però ve't aquí això es calma com finalment tot es calma i la por se'n va també tan vella por transmesa microbi de la pon atenció doncs ara atenció a una de les millors provisòries aleatòries giratòries inflammatòries ondulatòries peremptòries premonitòries divinatòries executòries expiatòries i necessàriament purificatòries conclusions possibles però qui és doncs aquest viatger que s'acuita de bon matí (...)

Tria i traducció: Cales Hac Mor